

Sztómával együtt élni

Nagyon régen élek sztómával, nagyon nehezen fogadtam el, rossz gondolataim is voltak! Több mint 35 éve éle özvegyen, ez is nehéz volt, ég ez is megnehezítette az életem! Olyan házban laktam, ahol nagyok sok gyerek, kutya, virág volt, én vállaltam gyerekmegőrzéstől kezdve magányos beteg látogatását, vásárlást, még főzést is. Nagyon szerettek, megbíztak bennem, a gyerekekkel kirándultam, ha rossz idő volt „házi rajzversenyt” és „divatbemutatót” is tartottunk.

Nyugdíjas otthonba kerültem, itt is megtaláltam a barátokat, bevásárolni jártam, intéztem pénzügyeket, próbáltam itt is hasznossá tenni napjaimat. A közösségnek hasznos tagja lettem. Az idelátogató szakiskola tanulóit és a nővéreket is „tanítottam” a sztóma kezelésére, ellátására. Nagyon magas kort értem meg, sok problémám (cukorbetegség, szívpanaszok) lett, de a mai napig egyedül kezelem sztómámat!